

kyndig Side erklæret, at noget saadant ikke lod sig gennemføre.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) gjorde i Dag en lang Række Bemærkninger, men dog i væsentlig Grad foranlediget af Udtalelser af mit Partis Ordfører her i Tinget, der, som bekendt, i Dag er bortrejst og er erstattet under denne Forhandling med det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen), og jeg skal ligesom han afholde mig fra at gaa ind paa de Betragtninger, som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds anstillede i Anledning af den socialdemokratiske Ordførers Udtalelser i Gaar. Ogsaa jeg tror, at den ærede Ordfører for Venstre drog Slutninger af min Partifælles Tale, som vil faa Haarene til at rejse sig paa hans Hovede, naar han en Gang læser det ærede Medlems Tale i Tidenden.

Det ærede Medlem gjorde paa ny nogle Bemærkninger om Enkeltheder i Lovforslaget, som dog ikke var væsentlige; jeg skal kun opholde mig ved et enkelt Punkt, nemlig ved Spørgsmaalet om Arbejdslønningernes Betydning. Jeg opfattede i Gaar det ærede Medlem saaledes, at han fralagde sig nogen Tilbøjelighed til at stræbe efter at faa Arbejdslønningerne nedsat. Jeg beklager, om jeg har misforstaaet det ærede Medlem, og det synes saa efter hans Bemærkninger i Dag. Jeg synes, det var smukt, om der var Venstremænd, som ikke i første Linie saa en Opgave i at stræbe Fattigfolk efter Livet. Hvis jeg har taget fejl, kan jeg kun beklage det, navnlig for det ærede Medlems egen Skyld. Men om dette Lønningsproblem siger det ærede Medlem nu, at det overhovedet ikke er nogen særlig Bestræbelse for Venstre, og det ærede Medlem mente, at det var smukt af en Folketingsmand, at han tog Ordet for at nedsætte Rigsdagsmændenes Løn. Ja, hvis han havde nøjedes med det, saa kunde det lyde meget kønt; nogen Realitet var der dog ikke deri. Men det var jo ikke alene det, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gjorde i det andet Ting. Han talte vel ogsaa om Nedsættelse af Rigsdagsmændenes Løn; men i Tilslutning dertil sagde han følgende, som jeg skal tillade mig at oplæse: „Det er ganske vist ikke af økonomisk stor Rækkevidde; men det giver baade en moralsk Ret og en vis moralsk Styrke til at hævde Kravet om Nedsættelse overfor andre.“ Jeg kan ikke i denne Udtalelse se andet end en bevidst Bestræbelse fra Venstre efter at faa trykket Lønnen ned, om det saa skal være ved den Komedie, at man

afgiver et Par Kroner af sine Diæter for derved at faa et moralsk Middel i Hænde til at trykke Lønnen for andre. Det er dette, jeg har sigtet til, naar jeg har talt om den utiltalende Bestræbelse, som jeg altsaa mente var i Modsætning til det ærede Medlems Opfattelse.

Det ærede Medlem gjorde atter nogle Bemærkninger om, hvem der havde og gerne vilde have Æren for det foreliggende Lovforslag. Jeg har i Dag henvendt nogle Bemærkninger til det ærede Medlem i Anledning af, at han i Gaar søgte at fralægge Kriseværnsudvalget ethvert Medansvar for dette Lovforslag; jeg har sagt: Dette kan ikke være rigtigt, thi saadan og saadan har Kriseværnsudvalget stillet sig, hvorefter jeg har tilføjet: Men Gud bevares, hvis man vil lægge hele Ansvaret for Løven paa mig, saa for mig gerne. Det ærede Medlem har aabenbart enten misforstaaet eller ikke ønsket at trænge dybere ind i, hvorledes det sande Forhold er.

Jeg glemte før en Bemærkning i Tilslutning til Spørgsmaalet om Arbejdslønnen. Den Bestræbelse for at faa Lønnen ned, som det ærede Medlem altsaa heller ikke er fremmed for, synes mig saa meget mere urimelig, som det ingeniunde kan siges, at Levestandarden er særlig høj. Det er bekendt, at der for nogle Dage siden har været forhandlet om en ny Overenskomst for Landarbejderne, og Arbejdsgivernes Krav til Landarbejderne gik ud paa, at deres Løn skulde nedsættes med 20 pCt., efter at den for et Par Maaneder siden blev nedsat med 10 pCt. Ved denne nye Nedsættelse vilde Landarbejdernes og Daglejernes Løn i al Almindelighed komme til at ligge paa 40—50 Ø. i Timen. Jeg tror ikke, man skal tale om en høj Levestandard for dem, der skal nøjes hermed til Livets Ophold. Og ser jeg paa Statistikken over Befolkningens Indkomster, faar jeg heller ikke Indtrykket af, at der er mange, som har Mulighed for Fraadseri og Ødselhed. Den sidste Statistik, der foreligger, for 1924, viser, at der af et samlet Antal Skatteydere paa 1 136 000 er 903 990, som har Indtægter, der ligger mellem 800 Kr. og 4 000 Kr.; det vil sige, at knap 80 pCt., næsten $\frac{4}{5}$, af samtlige Skatteydere har Indtægter paa mellem 800 og 4 000 Kr. Jeg kan ikke se, at der her er meget Grundlag for Tale om en høj Levestandard eller Berettigelse for en kraftig Bevægelse for at nedsætte disse Folks Løn.

Det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Tvede) vendte sig imod en Udtalelse af mig om Told, idet han sagde, at her havde